

MĚSÍC: prosinec ROK: 2018 ČÍSLO: 11

Rozhovor s bývalým ředitelem

Mgr. Petrem Plachým

Pokračujeme v sérii rozhovorů u příležitosti 30. výročí založení naší školy. Třetím ředitelem byl Petr Plachý.

Pokračování na straně 3

Něco z tradičních Vánoc

Vzhledem k tomu, že Vánoce jsou již skoro tady, rozhodli jsme se zařadit do posledního čísla kalendářního roku 2018 nějakou připomínku vánočních zvyků.

Pokračování na straně 7

Dveře zabarikádované jako vstup do reaktorového sálu

Již od října nás v hodinách doprovází rachot zbjíček a vrtaček a bude tomu tak téměř až do začátku Vánoc.

Pokračování na straně 2

Čerti na náměstí

Tento rok se standardně konala akce na náměstí, kde bylo možno zahlédnout spoustu čertů. Akce se konala od 15:30, poté se čerti rozešli do ulic. U kaple svatého kříže (u kalvárie) byl připraven program s Mikulášem. Děti zarcitovali Mikulášovi a čertům básničku a za to od nich a anděla dostali odměnu v podobě perníčků a jiných sladkostí.

Pokračování na straně 5

- Sníh
- Čerti ve škole
- Rozhovor s Američany
- Pan sysel
- Adventní zpívání
- Vánoční akce na náměstí

Dveře zabarikádované jako vstup do reaktorového sálu

Již od října nás v hodinách doprovází rachot zbíječek a vrtaček a bude tomu tak téměř až do začátku Vánoc. Nemohli jste přehlédnout dveře při vstupu do přízemí pavilonu druhého stupně, kde sídlí páté třídy. V této části naší školy se také nachází kuchyňky a dílny. Měli jsme jedinečnou možnost se tam podívat.

Hned při vstupu na stavenišťe nás zaujela souvislá vrstva prachu po podlaze. Na staveništi zněly vánoční tóny písní z rádia. Oba záchody chlapecké i dívčí byly doslova vybombardované. Přešli jsme dál, konkrétně do 5. A, zde bude nové umyvadlo s teplou a studenou vodou. Poté jsme se dostali do 5. B. Cestou nám paní ředitelka, která nás provázela, řekla, že se v příštím roce, respektive o prázdninách, plánuje další oprava sociálních zařízení a zavedení teplé vody do všech tříd v prvním, případně druhém patře. Pak jsme šli do dílny, kde se vybudoval nový hlavní uzávěr vody. Nakonec jsme zavítali do kuchyněk, kde probíhaly nejmenší úpravy. Jen na skok jsme se podívali do kabinetů a do keramické dílny, zde se také skoro nic nestalo.

chodba

Nové obkladačky v 5. B

Nový hlavní uzávěr vody

Chlapecké toalety

Jonáš Prokop 8. A, Foto: Jonáš Prokop 8. A

Rozhovor s bývalým ředitelem Mgr. Petrem Plachým

Pokračujeme v sérii rozhovorů u příležitosti 30. výročí založení naší školy. Třetím ředitelem byl Petr Plachý. Tvůrci Almanachu 1988-2008 napsali:

Jak dlouho jste byl ředitelem?

Dělal jsem ředitele od listopadu 2002 do listopadu 2007. Takže to bylo vlastně 5 let.

Jak to vypadalo u nás na škole, když jste začal s ředitelováním?

Když jsem školu přebíral v roce 2002, byla zaměřená na sport – to byl projekt pana ředitele Kovandy, který vycházel ze skutečnosti, že škola má velkou tělocvičnu a zázemí pro sportovní využití. Sportovní zaměření se realizovalo v tzv. sportovní třídě v každém ročníku. Chlapci se věnovali kopané a dívky volejbalu. Myslím, že ve volejbalu dosáhla děvčata velmi dobrých výsledků.

Vy jste ale ve sportovním zaměření nepokračoval?

Koncepce školy, kterou jsem předložil na konkurzu, vycházela ze zaměření na informatiku a výpočetní techniku. Toto zaměření považuji za prospěšnější a pro většinu žáků za užitečnější. Na druhé straně toto zaměření je náročnější na techniku, na vybavení, ale také pro proškolení učitelů – informatiků. V té době na naší škole žádní informatici nebyli. Využili jsme možnosti, kterou nabízelo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a přihlásili se do projektu Státní informační politiky ve vzdělání. Proškolili jsme některé učitele jako lektory tohoto projektu. Další zkušenosti jsme získali v projektu Ministerstva informatiky – Národní program počítačové gramotnosti. Naši učitelé to neměli lehké, dopoledne vyučovali žáky ve škole a odpoledne vedli kurzy informatiky v Pelhřimově.

Dalším projektem bylo testování počítačové gramotnosti podle norem Evropské unie, tedy testy ECDL. V té době akreditaci na toto testování měly pouze střední a vysoké školy. Naše škola byla tedy první základní škola, která toto osvědčení získala.

Můžeme tedy nejen testovat, ale také připravovat žáky a studenty na toto testování. Uzavřeli jsme dobrou spolupráci s Obchodní akademií v Pelhřimově, o čemž svědčí především počet úspěšně složených testů. Jak jsem se nedávno dozvěděl z Prahy, patří naše středisko ECDL v této oblasti mezi nejlepší.

To je určitě pro naši školu velký úspěch, co dále jste změnil?

Myslím, že především vybavení do školy. Máme dnes dvě počítačové učebny, sedm interaktivních tabulí, tiskové centrum, dobře vybavený kabinet informatiky a videotechniky. Změnilo se ozvučení tříd, vybudovala se počítačová síť školy, zakoupily nové počítače do kabinetů učitelů. Většinu těchto věcí jsme pořídili z vlastních finančních prostředků, tedy z doplňkové činnosti školy a z účasti na projektech spolufinancovaných z Evropského sociálního fondu v oblasti vzdělávání a školství.

Stalo se vám také něco nepříjemného?

Dvakrát nás postihla pohroma a dvakrát po sobě záplavy zničily školní hřiště na kopanou. Záplavy sice uspíšily vznik školního klubu, ale na hřiště jsme museli čekat velmi dlouho. V loňském roce se hřiště opravilo, letos začíná zelenat a věřím, že se začátkem nového školního roku bude otevřeno i pro žáky školy.

Co považujete za nejvýznamnější událost na škole?

Vypracování vlastního školního vzdělávacího programu „Cesta k sobě“, zvýšení dalšího vzdělávání učitelů, zaměření školy na informatiku a získání akreditace ECDL.

Jak hodnotíte svojí funkci ředitele?

Tu hodnotí veřejnost, rodiče a žáci, kteří se přijdou podívat třeba na den otevřených dveří a vidí vybavení učeben a metody práce, které zatím na střední škole neměly možnost poznat. Práce ředitele školy je náročná na čas, na celoživotní vzdělání a také se nesmíte bát uskutečnit na škole změnu, která je třeba i nepopulární.

Byl jste u toho, když se naše škola stavěla?

Pomáhal jsem ji připravovat projekčně. Byla připravována podle typizovaného projektu Ministerstva školství a nepočítala s počítačovými učebnami, s kabinety a s některými pracovny. To se mi v té době podařilo změnit díky vstřícnosti hlavního projektanta pana ing. Sovy z Českých Budějovic.

Jaké funkce jste vystřídal?

Nejprve jako učitel na Základních školách ve Vyskytné, Senožatech a v Košeticích. Pak třídní učitel, výchovný poradce a zástupce ředitele. Tuto funkci jsem ale dělal asi jen tři měsíce, protože pak jsem šel dělat ředitele školy.

Jak je to s počtem dětí na škole?

Škola se otvírala jako sídlištní škola v době, kdy bylo sídliště plné dětí. Dnes je situace jiná, a tak školu naplňují žáci z většího spádového obvodu a také se zvětšuje počet dojíždějících žáků, proto má škola posunut začátek na 8:15 hodin. Na druhé straně nižší počet žáků ve třídě je pro žáky přínosem, lépe se učí, učitelé se mohou dětem více věnovat.

Rozhovor z roku 2008 – Zuzana Vazačová, Iveta Košťálová, Tomáš Čech
Přepsal: Ondřej Dohnal 8. B

Sníh

K Zimě neodmyslitelně patří sníh. V posledních letech je ale čím dál častější, že na Štědrý den nespadne ani vločka. Jistě by vás zajímalo, jak to o Vánocích bude letos. Bohužel pro milovníky bílých Vánoc se předpovědi shodují. Až s 80 % pravděpodobností nás čekají „Vánoce na blátě“. Spravit chuť si můžete o Silvestru, kdy je hlášeno sněžení. Ale naděje umírá poslední, tak doufejme, že zažijeme bílé Vánoce.

Zdroj obrázku:

<https://pocasi.blesk.cz/clanek/zpravy-pocasi/290106/neprizniva-predpoved-na-svatky-vanoce-budou-teple-a-na-blate>

Veronika Kršková 8. B, Foto: Jonáš Prokop 8. A

Čerti na náměstí

Tento rok se standardně uskutečnila akce na náměstí, kde bylo možno zahlédnout spoustu čertů. Akce se konala od 15:30, poté se čerti rozešli do ulic. U kaple svatého kříže (u kalvárie) byl připraven program s Mikulášem. Děti zarecitovaly Mikulášovi a čertům básničku a za to od nich a anděla dostali odměnu v podobě perníčků a jiných sladkostí.

Maminka mojí maminky:

Tak dlouho se chodí se až se ucho utrhne

V Americe místo ježíška chodí Klaus

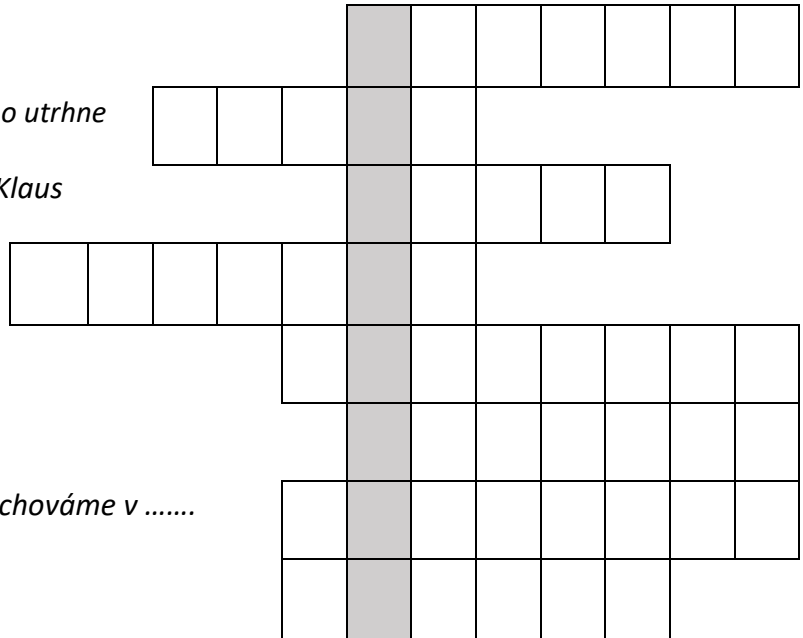
Jazyk, kterým mluvíme:

Nůž a

V první třídě jste hláskovali z:

Když doma chováme rybičky, tak je chováme v

Učitelé píší poznámky na:

Tajenka: Zlobivé děti by se měly na čerty naučit _____.

Čerti ve škole

Stejně jako každý rok chodili ve škole čerti. Ráno, 5. prosince se sešli před sborovnou a postupně obešli všechny třídy na prvním stupni. Začali prvními ročníky, kam jsme s nimi zavítali i my. Děti čertům zazpívaly a andělé je za to odměnili sladkostmi. Čerti poté pokračovali do vyšších ročníků.

Foto: Nikola Beranová, Nikola Beranová 8. A

Rozhovor s Američany

Od října 2018 do ledna 2019 v Pelhřimově pobývají rodilí mluvčí z USA. Měli jsme možnost s nimi udělat rozhovor:

What do you like the most in Pelhřimov?:

(Co se vám v Pelhřimově nejvíc líbí?:)

Amanda: „The town of Pelhřimov feels like home. People here value their families and community. They play music, work, cook and spend time with family and friends. They do everything, and it is beautiful way to live a life.“

„V Pelhřimově se cítím jako doma. Lidé si váží svých rodin a komunity. Hrají na hudební nástroje, pracují a tráví čas s rodinami a přáteli. Dělají vše a je to skvělý způsob jak žít život.“

Zach: „It's almost impossible to pick just one thing, I love it here in Pelhřimov! The town has colourful buildings, colourful history and colourful people. It is a great place for walking, coffee, shops and small community events. My favourite part is that everything is nearby, so you are always a short walk from the person, place, or event you love.“

„Je skoro nemožné si vybrat jen jednu věc, tady v Pelhřimově to mám rád! Město má různorodé stavby, barvitou historii a výjimečné lidi. Je to skvělé místo pro vycházky, kávu, nákupy a menší společenské akce. Líbí se mi, že je vše blízko, můžu navštěvovat lidi, místa nebo akce, které mám rád.“

Zpracovala a přeložila: Martina Sochorová 8. A

Něco z tradičních Vánoc

Vzhledem k tomu, že Vánoce jsou již skoro tady, rozhodli jsme se zařadit do posledního čísla kalendářního roku 2018 připomínku vánočních zvyků.

Od první adventní neděle zapalujeme svíčky na adventním věnci. V den svátku svaté Barbory si dívky nařežou větvičky třešňové nebo višňové, vloží je do vázy, a když jim do štědrého dne rozkvetou, podle pověry se do roka a do dne vdají. 5. prosince chodí Mikuláš s anděly a čerty, kteří straší děti. Advent vrcholí Zlatou nedělí. Ve většině měst a obcí se konají akce v centru. Nenechte se ovšem zmást, v Pelhřimově se tato akce nazývá „Vánoce na radnici“ a letos vyšla na 16. prosince.

A máme tady Štědrý den. Drží se půst a doufá se, že se zjeví zlaté prasátko. Dále děti čekají na večer, až bude Ježíšek nadělovat dárky. Věsí se jmelí, aby se v rodině udrželo štěstí, bývá zdoben vánoční stromek.

Při štědrovečerní večeři jsou všichni svátečně oblečeni. Podává se ryba, obvykle kapr s bramborovým salátem.

Vánoce končí 6. ledna tedy na tři krále. Děti dnes chodí za tyto tři krále a přejí štěstí v novém roce.

A také my vám přejeme úspěšný nový rok.

Max Dolejší 8. B

Zdroj obrázku:

<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/ff/Juletr%C3%A6et.jpg/215px-Juletr%C3%A6et.jpg>

Vánoce v Pelhřimově na náměstí

V předvánočním čase se na pelhřimovské náměstí konalo hned několik kulturních akcí. Již 2. prosince se uskutečnilo slavnostní rozsvícení vánočního stroměčku. Jako obvykle bylo doprovázeno zpěvem a pan vikář a pan starosta pronesli předvánoční projevy. Po celou dobu vytrvale pršelo, ale i přesto byla účast velká. O tři dny později se z Pelhřimovského pekla začali rojit čerti. 12. prosince se konala akce Česko zpívá koledy. Na programu byl zpěv pěti vánočních koled a nakonec jeden bonus od sboru Zábój. A 16. prosince přišel na řadu 21. ročník tradičních Vánoc na radnici. Mohli jste vidět a slyšet (a ochutnat) vánoční koledy, živý betlém, mažoretky, pohádku od divadelního spolku Hralous, rozkrajování obří vánočky a slavnostní vytrubování z věže kostela. Náměstí „praskalo ve švech“ i přes třesnutý mráz, který návštěvníci zaháněli rozličnými horkými nápoji.

Veronika Kršková 8. A, Foto: Jonáš Prokop 8. A

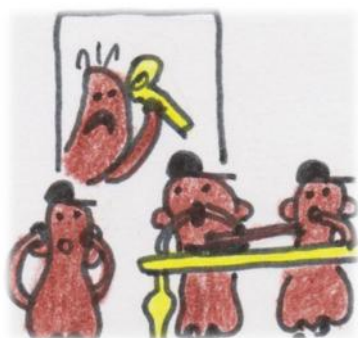
PAN SYSEL A VÁNOCE S RODINOU

Pan Sysel jednou se svou rodinkou vyrazil na náměstí podívat se na rozsvícení vánočního stroměčku. Již od domu se až na náměstí táhl souvislý špalír lidí a ke všemu to ještě pekelně klouzalo. Celá cesta až ke stromku vypadala jako jedna velká ledová dráha. Bylo vtipné se dívat na ostatní občany, jak se sebe navzájem drží, aby si nenabíli. Když se celý houf doplahočil až na náměstí, bylo těsně před rozsvícením. Pan Sysel si připravil fotoaparát, jenže v tom se spustil déšť a panu Syslovi napršelo do objektivu. Po odpočtu se rozsvítil stroměček. Všichni se podívali, a během tří sekund bylo náměstí zcela vylidněné.

Cestou domů zažil pan Sysel opravdovou legraci, po dešti namrzla i silnice a auta v mírném kopečku u divadla nemohla vyjet. Nejvíce pana Sysla rozesmála kvílející Felicie, která toto stupání úplně nezvládala. K této věci musíme připočíst i fakt, že to do ní někdo z boku nabořil. Můžeme jen spekulovat, jestli to bylo právě při této ledovce.

Co možná nevíte je to, že pan Sysel je rybář. No, rybář, loví ryby do cedníku a ani průkaz nemá. Nicméně vyrazil i tak. Došel k jednomu odlehlému rybníku u garáží. Jako návnadu použil chleba. Čekal asi hodinu a poté cosi šklublo za prut, pan Sysel rychle popadl svůj podběrák ze samovýroby. Pomalu vytáhl kapra, podebral ho a strčil do již připraveného kýble s vodou. Pan Sysel byl velice spokojený, byl rád, že chytl právě kapra. Ovšem nemyslete si, že pan Sysel měl pouze štěstí, ono totiž v tom rybníce nic jiného neplavalo.

Mezi tím se doma syslata ládovala cukrovím. Paní Syslová něco kuchtila v kuchyni. A syslata si myslela, že je nevidí. Jenže se mýlila. Paní Syslová, co se týče cukroví a jídla, vidí až za roh! Jen co je spatřila, vylítla na ně s vařečkou. Syslata naštěstí stihla uniknout. V tom někdo zvoní, není to Ježíšek, ale někdo podobný, taky nese dárek, konkrétně kapra. Je to pan Sysel. Po úspěšném rybaření nese domů úlovek.

Na štědrý den pan Sysel zabil kapra. Nebojte, nejsme žádná levná Americká telenovela, pan Sysel zabít kapra dokáže. Ovšem vždy mu to také nešlo, většinou se praštil do prstu nebo podobně. Potom co paní Syslová usmažila řízky a udělala vše ostatní, (tuto část přeskočíme, nejsme totiž ani Zdeněk Pohlreich) Syslata prostřela, paní Syslová nalila rybí polévku a jedli. A dál už to znáte, potom jedli kapra, zaspívali koledy, rozbalovali dárky a tak dále, a tak dále.

Jonáš Prokop 8. A, Ilustrace: Jonáš Prokop

Družina plná zpěvu koled

Po dobu měsíce prosince probíhala na chodbě před školní družinou adventní zpívání pod vedením paní vychovatelky Pavlíný Císařové. Zazpívat jste si mohli za doprovodu fléten a kláves pravidelně každé pondělí ráno od půl osmé.

Poslední zpívání proběhlo 17. prosince. Začátkem byl rozsvícen vánoční stromček a zapálena svíce na adventním věnci. Když si žačky čtvrté třídy, jež navštěvují kroužek hry na flétnu, připravily noty, mohlo se začít. Jako první zazněla písnička Rolničky, následovaly koledy Pásli ovce valaši a Jak si krásné neviňátko. Tyto dvě koledy byly pěkně doplněny druháky s holemi, kteří předváděli pastýře.

Paní učitelky a děti zpívaly s radostí a podívat se přišla i paní ředitelka, na jejíž přání nakonec zazněla píseň Bílý vánoční slon. Celá půlhodina měla příjemnou vánoční atmosféru.

Max Dolejší 8. B

Vaše strana

Vánoční výlet

Abychom si zkrátili čekání na Ježíška, vypravili jsme se před Vánoci na výlet do Jihlavy. Navštívili jsme Jihlavskou šatlavu a strašidelné bludiště. V šatlavě jsme se trochu báli, když jsme „na vlastní kůži“ okusili některé mučicí nástroje a ukázky mučení. Také mezi strašidly v nás byla malá dušička a stále jsme se ohlíželi po paní Dvořákové, naší laskavé průvodkyni. Teprve u pohádkových postav a dinosaurů z nás spadly obavy. V závěru prohlídky jsme dostali krásné dárky, za které chceme jihlavskému Ježíškovi srdečně poděkovat. Do školy jsme se vrátili unavení, ale s vědomím, že jsme se zase o den přiblížili k Vánocům.

Žáci 2. A, Mgr. Jana Jelínková

Vydala:

ZŠ Osvození 1881, Pelhřimov, p. o.

Redakce: Veronika Kršková, Jonáš Prokop, Nikola Beranová, Max Dolejší, Martina Sochorová, Ondřej Dohnal

Vedoucí: Mgr. Radka Pospíchalová

